

VAN HIER EN VAN ELDERS.

ONDAG, 25 dezer maand houdt het *Davidfonds* van Brugge feest; 's avonds ten zessen, in de Parijsche Halle. De leden en hunne huisgezinnen zullen tot deze feestte uitgenoodigd worden. M. Leo Ardenois zal zingen. De muziekstukken gemaakt ter gelegenheid der feestte van den Zaligen Karel den Goede, op gedichten van Dr. Karel de Gheldere, zullen uitgevoerd worden. De eerwerde Heer Polydoor Daniëls, van Vogelsang, in 't Limburgsche, komt de voordracht geven. Hij zal handelen over *de zending van den vlaamschen dichter*. M. Polydoor Daniëls is geen onbekende onder onze leden. Op onze groote feestvergadering, in Oegst 1883, heeft hij eene rede gesproken over *onze volkstaal*, naderhand gedrukt in R. D. H. XVIIIe jaar, blz. 339 enz. Ik ben overtuigd dat onze leden, zoowel als ik, het beste geheugen van die aanspraak bewaard hebben. Niemand der aanhoorders heeft voorzeker de vloeiende taal, de levendige wezenstrekken, de lijne snede in 't spotten van dien spraakbegaafden redenaar vergeten.

Dr. de Gheldere heeft beloofd in de vergadering tegenwoordig te zijn.

IJ leven in de eeuw der woordenlijsten. Woordenlijsten kunnen nuttig zijn als ze wel gemaakt zijn. Maar toch niet altijd, of schier nooit is dit het geval. Zoo heeft de „Afdeeling Nederland“ van het Nederlandsche Aardrijkskundig Genootschap te Amsterdam bij Brinkman eene woordenlijst uitgegeven voor de spelling der Aardrijkskundige namen in Nederland.

En dat is mij alzoo de lijst! Samengesteld om tot de eenheid van spelling mede te werken, schijnt zij eerder opgesteld om de verwarring te vermeerderen. Een opstel van Dr. Johan Winkler, in de *Tijdspeigel* verscheen toogt hoe een en de zelfste plaatsnaam tot op drie of vier verschillende wijzen gespeld staat. Negen volle bladzijden aardigheden, raapt Johan Winkler uit dezen zonderlingen gids. Maar nu dat is „Commissie werk“; en, gelijk Winkler zegt, heeft „ervaring geleerd, dat het werk eener Commissie veelal grootelijks achter staat bij den arbeid van een enkelen man.“

Langer zal ik mij nu met deze zaak niet bezig houden; later, met gelegenheid, zal er van de „jammerklachten“ van den geleerden Fries meer te zeggen zijn.

AANDAG 29 December hebben de leden van het *Davidfonds* te Oostende feestte gehouden. De welbekende advokaat Ad. Verriest heeft eene voordracht gegeven over vrienden en vijanden.

De voordracht van den Heer Verriest is van deze die men niet kan in 't kort uiteendoen: alles immers wat de spreker zegt, behoort tot den grond zijner stof, en, laat men een gedacht uit, alles valt uiteen. Daarom zal ik dan 't kort verslag mij daarover toegezonden, hier niet overdrukken.

Eenige zangstukken, waaronder een schoon vlaamsch Kerstlied, en muziekstukken volledigden dit avondfeestje. In 't korte worden de leden weder bijeen geroepen voor een tweede feestvergadering.

Proficiat, Oostende, doe maar voort!

ET is te vermoeden dat onze bodem 't gevolg ondergaan heeft van de aardbeving in Spanje. 's Anderen dags van de Aardbeving in Spanje stond een der uurwerken van de Sterrenwacht te Brussel stil en een ander ging onregelmatig. Na een nauwkeurig onderzoek heeft men

bevonden dat de steunpilaren waarop deze uurwerken stonden, buiten hun lood waren.

Den zelfden dag 's avonds, als M. Lagrange, naar den sterrekijker ging, heeft hij bemerkt dat dit getuig ook in zijn lood niet meer stond.

Zulk getuig is zoo' fijn gemaakt en staat zoo juist, dat een haärke verschil te bespeuren is; en dat de Brusselsche tuigen buiten hun lood stonden bewijst niet dat de aarde te Brussel gebeefd heeft, maar dat de ligging van onzen bodem eene verandering al is zij schier onmerkbaar ondergaan heeft, aangezien hetgene waterpas was, het niet meer is. Dit kan een gevolg zijn van de groote beweging die in Spanje zooveel ongelukken veroorzaakt heeft.

EN handboekken ten gerieve van den Vlaming die Duitsch wilt leeren lezen, is dezer dagen te Iseghem verschenen, bij J. Dooms, onder titel: *Duitsch en Dietsch*. Mijne lezers zullen gemakkelijk raden wie de schrijver daarvan is. Zijn werk is de vrucht van eene vergelijkende studie tusschen Duitsch en Vlaamsch, die den leeraar gediend heeft in 't geven van zijne lessen van Duitse taal, sedert een tiental jaren. Hij is overtuigd dat zijn stelsel goed is. Na de vergelijkende woordenstudie, komen de spraakregels, dan het duitse taal-eigen, en de laatste bladzijden zijn benuttigd om nog wat nader dan in 't eerste deel, de woordenstudie voort te zetten. Het werksken kost 55 centimen 't stuk; 6 frank voor 13/12. Ik geloof dat het veel bijval zal vinden.

AD. D.

WAAR 'T VLIEGEN WILT.

Volgens Gezelle, zou de goudspicht schuifelen:

Poepelierenhout
es goe lepelhout
maar abeelenhout
es nog beter hout.

't Dinkt mij dat ik 't liedje nog anders gehoord hebbe, maar 'k en wete geen bedied.

Daar is eene vlaamsche spreuke:

Al hout en is geen lepelhout.

Ik en heb in mijne streke (rond Iper) den Aureolus nooit hooren goudspecht noemen, 't was altijd houtspecht.

* *

De meerlare schuifelt:

Hooge zit, verre ziet,
Vele klapt, vele liegt... — en hoe is 't toen?
't Komt iets in van „krieken“, volgens mijn beste.

P. H.

Alle recht van over te nemen of te vertalen uit R. D. H. blijft den Uitgever voorbehouden.

Boekdrukkerij A. DE ZUTTERE-VAN KERSCHAUER.